

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 27 januari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākā tiesa (Senāts) — Letland) — “Sātiņi-S” SIA

(Zaak C-234/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) – Verordening (EU) nr. 1305/2013 – Steun voor plattelandontwikkeling – Artikel 30, lid 6, onder a) – Betalingen in het kader van Natura 2000 – Compensatie voor gedeerde inkomsten in landbouw- en bosbouwgebieden – Veengebieden – Verbod op het aanleggen van veenbessenplantages – Geen compensatie – Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Artikel 17 – Recht op eigendom)

(2022/C 119/13)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākā tiesa (Senāts)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: “Sātiņi-S” SIA

in tegenwoordigheid van: Lauka atbalsta dienests

Dictum

- 1) Artikel 30, lid 6, onder a), van verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad moet aldus worden uitgelegd dat het veengebieden in beginsel niet uitsluit van betalingen in het kader van Natura 2000, voor zover die veengebieden liggen in Natura-2000 gebieden die zijn aangewezen krachtens richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna of richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand, en onder de begrippen “landbouwareaal” of “bos” in de zin van respectievelijk de punten f) en r) van artikel 2, lid 1, of artikel 2, lid 2, van die verordening vallen, zodat zij in aanmerking komen voor de in artikel 30, lid 1, van verordening nr. 1305/2013 bedoelde betalingen als “Natura 2000-landbouwgebieden en Natura 2000-bosbouwgebieden”, in de zin van voornoemd artikel 30, lid 6, onder a).
- 2) Artikel 30, lid 6, onder a), van verordening nr. 1305/2013 moet aldus worden uitgelegd dat een lidstaat betalingen in het kader van Natura 2000 kan weigeren, ten eerste voor “Natura 2000-landbouwgebieden” in de zin van die bepaling, waaronder in dit geval de veengebieden die daarin liggen, en ten tweede, overeenkomstig artikel 2, lid 2, van verordening nr. 1305/2013, voor veengebieden in Natura 2000-gebieden die in beginsel onder het begrip “bos” in de zin van artikel 2, lid 1, onder r), van deze verordening vallen en daarmee onder het begrip “Natura 2000-bosbouwgebieden” in de zin van artikel 30, lid 6, onder a), van deze verordening. Deze laatste bepaling moet tevens aldus worden uitgelegd dat zij een lidstaat toestaat die betalingen voor Natura 2000-bosbouwgebieden, waaronder in voorkomend geval veengebieden, te beperken tot situaties waarin de aanwijzing van die gebieden als “Natura 2000-gebied” ertoe leidt dat daar een specifieke economische activiteit, met name bosbouw, wordt belemmerd.
- 3) Artikel 30 van verordening nr. 1305/2013, gelezen in samenhang met artikel 17 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moet aldus worden uitgelegd dat geen betaling in het kader van Natura 2000 hoeft te worden toegekend aan de eigenaar van een veengebied dat tot dat netwerk behoort op grond dat een beperking is opgelegd ten aanzien van een economische activiteit die in dat veengebied kan plaatsvinden, met name een verbod op het aanleggen van een veenbessenplantage, indien de eigenaar op het tijdstip waarop hij het betrokken onroerende goed verwierf, op de hoogte was van die beperking.

⁽¹⁾ PB C 262 van 10.8.2020.